25/01/2023

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας για τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο στην Pemptousia TV

/ PEMPTOUSIA TV

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως και μεγάλου πατέρα και διδασκάλου. Στις 16:25 στην εκπομπή Αγιολογία και Ζωή της Pemptousia TV παρακολουθήστε την ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος για τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Ο βίος του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, γεννήθηκε το 329μ.Χ. στη Ναζιανζό. Ο πατέρας του, Γρηγόριος, το έτος που γεννήθηκε ο Άγιος Γρηγόριος, έγινε Επίσκοπος της πόλης Ναζιανζού. Η μητέρα του ονομαζόταν Νόννα και ήταν πολύ πιστή και ευλαβής γυναίκα. Η Νόννα δίδαξε, στον Άγιο, τα πρώτα γράμματα και του μετέδωσε την αγάπη της για τον Χριστό και την Χριστιανική πίστη.

Ο Άγιος Γρηγόριος εξελίσσεται μέρα με την μέρα σε ένα φιλομαθή και ενάρετο νέο. Τη σκυτάλη της εκπαίδευσης του Αγίου, παίρνει μετά την μητέρα του, ο θείος του Αμφιλόχιος. Ο Αμφιλόχιος του διδάσκει Ελληνικά και ρητορική. Ο Άγιος με την φιλομάθεια που τον διακρίνει και την συνεχή μελέτη, εξάντλησε γρήγορα τα αποθέματα γνώσεων τόσο της μητέρας του όσο και του θείου του. Έτσι αναγκάστηκε να πάει στην Καισάρεια όπου συνέχισε την εκπαίδευση του στην εκεί Θεολογική Σχολή. Την Καισάρεια ακολουθεί η Αλεξάνδρεια και τελικά η Αθήνα. Στην Αθήνα σπουδάζει φιλοσοφία, ρητορική και ιατρική.

Το ίδιο διάστημα, γνωρίζεται με το **Μέγα Βασίλειο**, ο οποίος επίσης σπουδάζει, και γίνονται αχώριστοι φίλοι. Ζουν ενάρετα, αφιερώνοντας τον χρόνο τους στις σπουδές και στην μελέτη χριστιανικών συγγραμμάτων. Οι σπουδές τους τελειώνουν το 356μ.Χ. και οι δύο Άγιοι χωρίζονται. **Ο Μέγας Βασίλειος** επιστρέφει στην γενέτειρά του, ενώ ο Άγιος Γρηγόριος αναλαμβάνει καθήκοντα διδασκάλου ρητορικής στην Αθήνα. Σε αυτή τη θέση θα μείνει μόνο ένα χρόνο, αφού το 357μ.Χ. θα αφήσει την Αθήνα και θα επιστρέψει στην οικογένεια του στην Ναζιανζό.

Επιστρέφοντας στην γενέτειρά του, βαπτίσθηκε και στην συνέχεια βοηθούσε τον πατέρα του σε υποθέσεις της Επισκοπής. Παράλληλα δίδασκε τους νέους της πόλης και εργαζόταν στα κτήματα της οικογένειας του. Μετά από λίγο καιρό, όμως, άφησε την Ναζιανζό και πήγε να συναντήσει τον Μέγα Βασίλειο, ο οποίος είχε αποσυρθεί σε ένα κτήμα του στον Πόντο.

Σε αυτό το κτήμα ασκήτεψαν για αρκετό καιρό οι δύο Άγιοι. Τον χρόνο τους τον μοίραζαν στην προσευχή, στην μελέτη, στην συγγραφή αλλά και στις καθημερινές εργασίες του κτήματος. Τις ενασχολήσεις τους αυτές, ήρθε να διακόψει μια επιστολή, από τον πατέρα του Αγίου Γρηγορίου, που τον καλούσε να επιστρέψει στην Ναζιανζό και να τον βοηθήσει στα Επισκοπικά του καθήκοντα.

Ο Άγιος Γρηγόριος για δεύτερη φορά αποχωρίζεται τον αδερφικό του φίλο, Μέγα Βασίλειο, και επιστρέφει στην γενέτειρα του. Εκεί, μετά από παρακλήσεις τόσο του πατέρα του όσο και των χριστιανών της περιοχής. χειροτονείται Διάκονος και Πρεσβύτερος.

Από το νέο αυτό μετερίζι, ο Άγιος Γρηγόριος, υπηρετεί τον Χριστό και την πίστη του. Η δραστηριότητα του δεν εξαντλείτε μόνο στα Ιερατικά του καθήκοντα. Συνεχίζει να διδάσκει, αλλά και να ασκεί μεγάλο κοινωνικό έργο, καθώς βρίσκεται στο πλευρό του ποιμνίου του σε κάθε περίσταση και ανάγκη. Παράλληλα γίνεται, όπως και ο Μέγας Βασίλειος, ένας από τους μεγαλύτερους εχθρούς τόσο των

ειδωλολατρών, όπως ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, όσο και των αιρετικών.

Το 374μ.Χ. πέθανε ο πατέρας του Αγίου και μετά από λίγο καιρό πέθανε και η μητέρα του. Μετά τον θάνατο της, **ο Άγιος Γρηγόριος** αποσύρθηκε στο μοναστήρι της Αγίας Θέκλας στην Σελεύκεια. Από το μοναστήρι αυτό θα φύγει το 379μ.Χ. για να πάει στην Κωνσταντινούπολη. Τον κάλεσαν εκεί για να βοηθήσει στον αγώνα εναντίων των αιρέσεων που είχαν κατακλύσει την Πόλη. Στρατιώτης στην πρώτη γραμμή του μετώπου, πολέμησε τους αιρετικούς. Με την βοήθεια του Θεού, νίκησε στον πόλεμο αυτό και αντί για παράσημο, αν και ο ίδιος δεν το επιθυμούσε, του δόθηκε ο Αρχιεπισκοπικός Θρόνος της Βασιλεύουσας.

Στο θρόνο αυτό έμεινε ελάχιστα. Αρνούμενος να λάβει μέρος σε διαμάχες, καταγγελίες και συγκρούσεις, αφήνει το αξίωμα του Αρχιεπισκόπου και μαζί με αυτό και την Κωνσταντινούπολη. Αποσύρεται στην Αριανζό, σε ένα κτήμα της οικογένειας του, και αφιερώνεται στην προσευχή. Μετά την Αριανζό θα επιστρέψει στην Ναζιανζό όπου και θα συνεχίσει το Ιερατικό του έργο.

Προς το τέλος της ζωής του, θα αποσυρθεί στο κτήμα της Αριανζού. Εκεί θα αφιερώσει όλο του τον χρόνο στην προσευχή, στην μελέτη και στην συγγραφή έως τις 25 Ιανουαρίου του 391μ.Χ. όπου θα αφήσει την τελευταία του πνοή σε ηλικία 62 ετών.